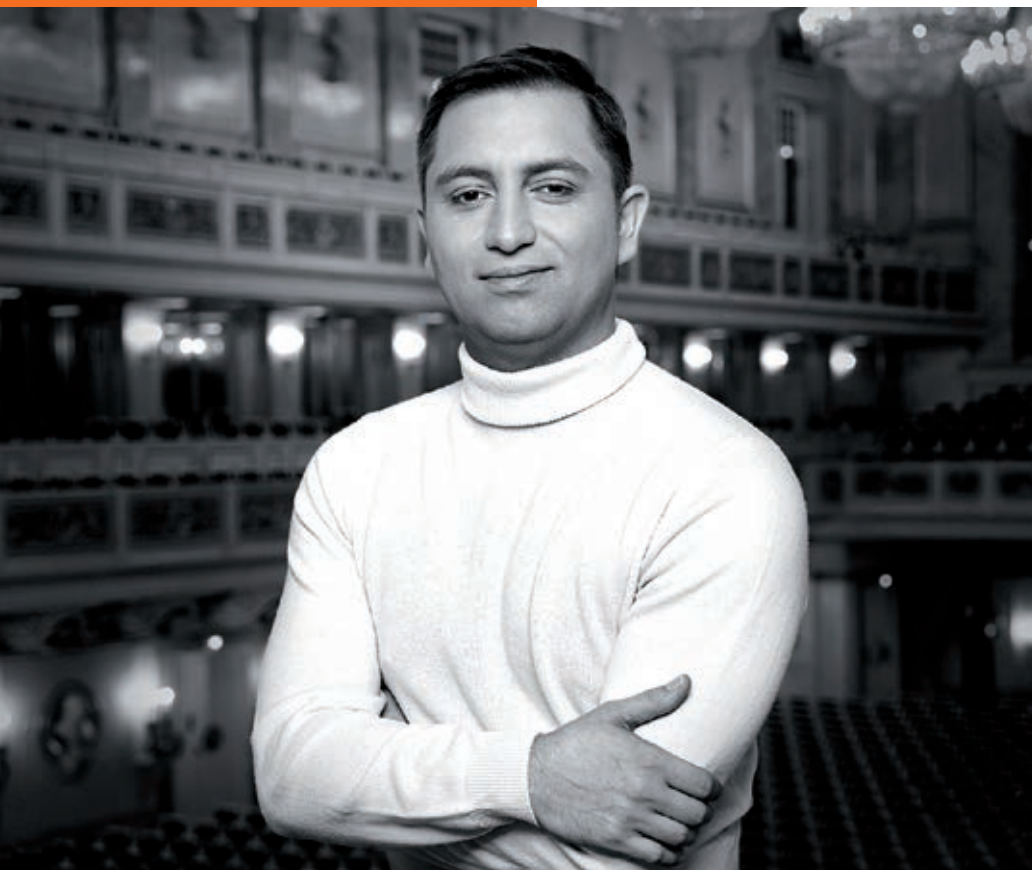

„Nem félek a feladattól”

A 2021–2022-es évadban hét bérletes, öt tematikus (családi, gyermek- és ifjúsági) koncertsorozatot, valamint számos impozáns, egyedi hangversenyt hirdetett meg a MÁV Szimfonikus Zenekar, bízva abban, hogy nem ismétlődik meg az előző évadot és mindannyiunk életét felforgató és megkeserítő járványhullám. A zenekar munkáját hosszú évek óta olyan híres és elismert művészek segítik, mint Kobajasi Kenicsiró tiszteletbeli vendégkarmester, Csaba Péter és Takács-Nagy Gábor állandó vendégkarmesterek, valamint Kesselyák Gergely. Az új évadtól új vezető karmester csatlakozik e rangos névsorhoz: Farkas Róbert.

Farkas Róbert. Forrás: © Gela Megreldze

A Németországban élő, tapasztalt és kitűnő karmester 1982-ben Ózdon született, a Zeneakadémián karvezetés szakot végzett. Karmesteri tanulmányait a berlini Művészeti Egyetemen Lutz Köhler professzornál végezte, 2012-ben diplomázott. Azóta különféle német operaházaknál és zenekaroknál dolgozott. A MÁV Szimfonikusokhoz való kinevezése alkalmából mesélt életpályájáról, terveiről, elképzeléseiről, álmairól:

„A MÁV Szimfonikusokhoz tavaly októberben egy beugrással kerültem először. Elkezdődött az első projektem a zenekarral, és ugyanazon a héten Németországban bezártak a koncerttermek. Úgy döntöttem akkor, hogy egy darabig itthon maradok. Ennek eredménye volt, hogy még kétszer vezényelhettem a MÁV Zenekart, azok már online koncertek voltak. A három találkozás mozdította oda a zenekar vezetőségét, hogy elkezdtek gondolkodni a hosszabb távú együttműködésünkön. Így lettem a zenekar vezető karmestere.

A feladat számomra nagyon izgalmas, mivel saját zenekarom még nem volt. Hosszú időt hagytam a tanulásra. Kórusvezetőként kezdtem a Zeneakadémián, és ebből bontakozott ki a vezénylés felé való érdeklődésem. Pesten egy évig tanultam ezt a szakmát, a következő évet már ösztöndíjjal Németországban kezdtem, ahol teljesen másfajta látásmódot kaptam az ottani professzoromtól, Lutz Köhlertől. Harmincéves voltam, amikor a berlini zeneakadémiát befejeztem. Utána kezdtem el pályázni operaházakba korrepetitornak, karmesteri kötelezettségekkel, és az első helyre, a berlini Staatsoperbe föl is vettem. Pár hónappal később a Heidelbergi Operaházban kaptam állandó szerződést. Mellette nagyon sokat asszisztáltam, pl. Fischer Ivánnal a Fesztiválzenekarnál és a Konzerthausnál Berlinben, valamint Dmitrij Kitajenkóval Zágrábban. Közben egy ügynökség is fölbukkant, a European Artist Service, akik elkezdtek érdeklődni a munkám iránt. Amint fölszabadultam Heidelbergben, szabadúszó életmódra váltottam, és jöttek a felkérések. A legelső ilyen a Nemzeti Filharmonikusoktól érkezett, éppen Kocsis Zoltán sajnálatos halála után. Talán ennek az eredménye, hogy itthon hirtelen megismerték a nevemet.

A MÁV Zenekarral a három közös koncerten kialakult egyfajta bizalom a vezetőség, illetve a zenekar és köztem, és remélem, hogy ez a bizalom csak tovább fog nőni. Az idei évadban még nem az én ötleteim dominálnak, ezért nem szeretnék túlságosan előre tervezni. Annyit elárulhatok, hogy mivel kórusvezetői múltam is van, nagyon szeretném az itthoni kórusokat megismerni, mindenképpen szeretnék majd oratórikus műveket vezényelni. A modern komolyzenét is szeretném támogatni, illetve prezentálni. A Verdi-*Requiem* előadása is a jövő kérdése még, de mindenképpen tervezem. Megígértem magamnak, hiszen emiatt végzettem karmesterszakot.

Kiváló repertoárt játszik a MÁV Zenekar, emellé próbálok találni egy arculatot az együttesnek. Sok ötletem van, nagyon szeretném ebbe bekapcsolni a külföldön szerzett ismeretségeimet: szólistákat, karmestereket, esetleg kooperációkat más zenekarokkal. Remélem, hogy sok tehetséges fiatal, illetve nagy renoméval rendelkező művészt meg fogunk tudni győzni, és tovább színesíteni velük a MÁV Zenekar koncertjeit.

Fontos számomra, hogy a zenekar egy tuttipróbára jól legyen készítve, tehát kiemelten fogom kezelni a szólampróbákat. A repertoár nekem is érdekes lesz, izgatottan várom, hogy nagy műveket vezényeljek. A romantikus daraboknak és Brahmsnak jelentős helyet szánok a repertoáromban. És mindenképpen tovább kell menni a bécsi klasszika irányán is, ami a filigrán játékmódot kell, hogy erősítse, és a színes gondolkodást a zenében. Nagyon szeretném elérni a zenészekkel, hogy az önálló, sokszínű gondolkodás rutin legyen már az első játéktól kezdve. Takács-Nagy Gábor például pontosan ezt a fajta gondolkodást képviseli. Két koncertet tőle vettem át, és volt lehetőségem belenézni a kijelölt szólamanyagaiba, illetve az ő zenekari felkészítési módszereibe: teljes mértékben értettem és egyetértettem minden egyes kis beírással, ami a partitúrájában látható volt. Ő fontos karakter a zenekar számára, és ezt az irányt én is szívesen képviselem.

Ez egy új iskola, újabb hosszú tanulás. A legérdekesebb, ami jöhetett a fejlődésben is, tehát egybevága a belső irányítással. Még nem tudom, milyen rendszeresen találkozni és megismerni a zenekari tagokat, a karakterüket, az adottságaikat, a határaikat. Felismerni, hogy adott napon ki miért nincs jól, vagy kinek mi van éppen a fejében. Nem szeretnék lélekbúvázkodást, de az emberekkel való munka rettentően fontos és érzékeny feladat: hogy szakmai dolgokról fegyelmezetten essen szó, de jó hangulatban. A személyiségnek nagyon nagy ereje van ebben. Azt gondolom, hogy nyitott, pozitív és vidám beállítottságú ember vagyok, és nagyon fontosnak tartom a humánus helyzetkezeléseket.

Németországban éppen egy operán dolgoztam, nemrég érkeztem haza, a tervekről is nemrég beszélgettünk először a MÁV Zenekar vezetőségével. Nagyon jó érzések kavarnak bennem, és nem félek a feladattól. 2022 januárjában leszek negyvenéves, szerintem éppen időben talált meg ez a kihívás. Van mögöttem jó néhány koncert és elég tapasztalat a zene sok területéről. Nagyon örülök, hogy Pesten dolgozhatok, mert ez a város mindig is fontos helyet töltött be a szívemben. Ettől függetlenül a külföldi egzisztenciámat nem adom föl. Azt gondolom, hogy Európában élni jó, és nyitottnak kell lenni a kultúrák sokszínűségére. Meg kell hagynunk a lehetőséget magunknak arra, hogy szabadon tudjunk mozogni. Ez Európának a lényege, és az emberek közötti viszonyok motorja számomra a szabadság és az elfogadás.”